

більше на 104,15 млрд грн у порівнянні з 2010 роком (131,29 млрд грн) табл. 3.

Таблиця 3

Обсяг біржових контрактів (договорів) з цінними паперами у 2009-2011 роках, млрд. грн.

Рік	2009	2010	2011	Відхилення по роках 2011-2010	
				Абсолютне, млрд. грн.	Відносне, %
Обсяг біржових контрактів, млрд. грн.	36.01	131,29	235,44	104,15	79,33

Джерело: <http://nssmc.gov.ua/fund/analytics>

Аналіз табл.3 показав, що сума біржових контрактів у 2011 році була на 79.33% більше ніж у 2010 році.

Зростання обсягів торгів на фондовому ринку пояснюється збільшенням обсягів фінансових ресурсів, що інвестуються в цінні папери українських емітентів як вітчизняними, так і іноземними інвесторами, а також зростанням вартості цінних паперів емітентів, з якими укладались угоди [3].

Налагоджена діяльність фондових бірж дозволяє країнам інтегрувати в міжнародний ринковий простір, вирішувати питання щодо залучення додаткових ресурсів та стимулює загальнонаціональний розвиток країни за рахунок інвестицій.

Список використаної літератури: 1. Динаміка показників фондового ринку// Вісник Національного банку України, № 8 – 2010 с.- 43. 2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку - [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://nssmc.gov.ua/fund/info>. 3. Звіт Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ssmc.gov.ua.

ПАЛЬЧУК О.І., канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту сфери послуг КНУТД

РОЗРОБКА ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

В сучасній економіці знання та інновації є ключовими факторами, що забезпечують конкурентоздатність та економічне зростання. Саме тому питання політики, спрямованої на створення умов, що сприяють генеруванню та розповсюдженню інновацій, посідають з кожним роком все більш значуще місце в

урядових програмах та дискусіях як на національному так і на міжнародному рівнях.

Економічне зростання залежить не лише від наявності фізичних та людських ресурсів; на нього також впливають соціальні процеси та розвиток суспільних інституцій. Наразі мова йде про те, що традиційні методи економічної політики вже не в змозі вирішити поточні проблеми економічного зростання. Існує величезна кількість думок щодо того якої державної політики в галузі інновацій повинні дотримуватись країни. Варто також мати на увазі, що умови технологічного розвитку швидко змінюються і поради вчорашнього дня сьогодні можуть стати неактуальними. Зважаючи на всі ці фактори потрібно дуже уважно розглянути переваги та недоліки, що існують в країні та виходячи з усіх наявних факторів виробляти власну інноваційну політику.

В Україні, як і в інших країнах соціалістичного блоку ще й досі існують проблеми пов'язані з ефективною взаємодією бізнесу та навчальних закладів. Відповідно до моделі, що діяла в Радянському Союзі, вищі навчальні заклади мали неповноцінний статус в національній інноваційній системі, адже наукова діяльність зосереджувалась не в університетах, а в установах Академії наук. Саме тому, сьогодні вищим навчальним закладам потрібно набувати статусу дослідницьких установ. Окрім того, з розпадом Радянського Союзу значна кількість проектно-конструкторських інститутів, що проводили дослідження в різноманітних галузях науки закрилася переважно через складнощі, пов'язані з пристосуванням до нової ринкової моделі та значним обмеженням фінансування. В результаті, установи Академії наук, що залишилися продовжують займатися науково-дослідною діяльністю, університети переважно навчають студентів, розвиваючи свою дослідницьку діяльність дуже повільно, а на бізнес взагалі припадає надзвичайно мізерна доля фінансування наукових розробок. Відносно слабкі зв'язки вищих навчальних закладів з бізнесом пояснюються також юридичними складнощами, оскільки, як правило, мова йде про партнерів різної форми власності. Наявність подібних проблем говорить про те, що проблематиці зв'язків необхідно приділяти особливу увагу [0].

Окрім того, нова концепція освіти потребує нової моделі освіти та професійної підготовки. Поступово світ переходить до навчання протягом всього життя. На думку ряду вчених, в майбутньому близько 20% часу відводитиметься на роботу і

близько 80% на навчання. Воно включатиме в себе формальну школу, тобто школу та університет, а також неформальне навчання (навчання вдома, на робочому місці), соціальне навчання (уміння, які ми набуваємо вдома та суспільстві) [0]. Сутність шкіл майбутнього в тому, щоб більшу частину необхідних знань люди могли отримувати саме тоді, коли вони стануть їм необхідними. Сьогодні надання освітніх послуг стало не лише потрібною, а й прибутковою справою. Сучасний глобальний ринок

Освітніх послуг експертами оцінюється більш ніж в 2 трлн. дол. США на рік [0].

В розвинених країнах відбувається помітне зниження ролі індустріальної складової економіки та значне зростання інформаційної складової. Певним чином, стрімке зростання ролі інформаційної економіки надає нові можливості для подолання значної різниці розвитку між розвиненими країнами, країнами, що розвиваються та з перехідною економікою. Адже інтернет економіка не потребує величезних за розмірами інвестицій для подолання відставання в економічному розвитку. Головними джерелами розвитку в розвинених країнах є інновації, знання та спроможність інтегрувати інформаційно — комунікаційні технології в бізнес та соціальні процеси [0,5]. Такі джерела зростання все більше базуються на розвиненій системі університетської освіти. Велика кількість вчених схиляється до думки, що формальна освіта високого рівня та серйозна наукова база формують основу для подальшого розвитку [0]. На думку багатьох економістів саме освіта матиме найважливіше значення для країн, що розвиваються у XXI сторіччі.

Саме тому Україна, спираючись на базу системи освіти, яка склалася на сьогоднішній день, хоча й значно відстала від світових стандартів, проте все ще цінується в світі і має всі шанси на технологічний прорив. Негативні тенденції, що супроводжують розвиток освітньої сфери в нашій країні великою мірою стримуються певним технологічним відставанням, відсутністю техніки сучасних засобів зв'язку, слабкою узгодженістю між собою систем, відсутністю взаємодії освітньої системи, науки і бізнесу.

Література: 1. Создание условий, способствующих повышению конкурентоспособности и эффективности национальных инновационных систем. – ООН. - Нью Йорк и Женева, 2007. – С. 136. 2. Обучение на протяжении жизни в условиях новой экономики (Серия “Актуальные вопросы развития образования”) — М.: “Алекс”, 2006. — 264с. 3. www.eduventures.com 4. www.idc.com 5. <http://www.oecd.org/pisa/46643496.pdf> 6. OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development). n.d. *The Financing of Lifelong Learning: Finland's Country Report for the OECD*. Paris.